

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoría

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

V. Qui jam inde à Servatore nostro vsque ad haec tempora
Hierosolymorum Episcopi fuerint.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

HADRIANUS.

πίσεως ἀπολογία Ἰππώνιστος Ἀδριανῶ, καὶ ἀλέλοιπε. σώζεσθαι δὲ γε εἰς δευρὸν ἄλλὰ πλείοις ἢ ἡ τέταρτη γραφή.

A nostræ sectatoribus, Apologeticum pro fide nostra perinde ac Quadratus, Hadriano Cæsari nuncupatum reliquit: Qui quidem liber etiamnum servatur à plurimis.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄.

Οἱ κατὰ ταυτὸν Ῥωμαίων καὶ Ἀλεξανδρίων ἡγούμενοι Ἐπίσκοποι.

ΕΤΕΙ ὅ τρίτῳ τῆς αὐτῆς ἡγεμονίας, Ἀλέξανδρος Ῥωμαίων Ἐπίσκοπος τελευτᾷ, δέκατον τῆς οἰκονομίας ἀποπλήσας ἔτι Χρῖς ἢ τέτῳ διάδοχος, καὶ τῆς Ἀλεξανδρέων ὅ παροικίας ἀμφὶ τὸν αὐτὸν χρόνον, Πέριμον μετὰ ἀλλήλων δωδέκατον ἑπερσασίας ἔτει, διαδέχεται Γῆσος.

CAPUT IV.

Qui sub eodem Imperatore Episcopi Romæ fuerunt & Alexandriæ.

ANNO autem Principatus Hadriani tertio Alexander Romanæ urbis episcopus fato functus est, cum decem annos administrationis expleisset. Cui successit Xyftus. Eodem circiter tempore mortuo Primo, anno episcopatus sui duodecimo, Alexandrinæ ecclesiæ Sacerdotium suscepit Iustus.

Ad hoc & seq. caput referre Niceph. c. 23. 13.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Οἱ ἀνέκαθεν ἀπὸ τῶν Σωτῆρων καὶ ὅπῃ τῆς δηλοῦντος, Γερουσιαστικῶν Ἐπισκόποι.

Τῶν γεμῆν ἐν Ἱερουσόλοις Ἐπισκόπων τὸς χρόνος γραφῆ Ὡζουδρίας ἐδαμῶς εὐρεθὶ κομιδῆ γδ ὅμ βραχυεῖας αὐτῆς λόγος κατέχει ἡρώδα. τοῦτον δὲ ἔξ ἐγγράφων παρέληφα, ὡς μέχρι τῆς κατα Ἀδριανὸν Ἰουδαίων πολιορκίας, πεντεκαίδεκα τὸν δαίμων αὐτοῦ γεγονόσιν Ἐπισκόπων διαδοχῆς ἐς πάντας Ἑβραῖους φασὶν ὄντας ἀνέκαθεν, τὴν γνώσιν τῆ χειρὸς γησιῶς καταδέξασθαι. ὡς ἤδη πρὸς τῷ τὰ τοιαῦτα Ἰππικεῖν δωματῶν, καὶ τῆς τῷ Ἐπισκόπων λειτουργίας ἀξίως δοκιμασθῆναι συνεῖσθαι γδ αὐτοῖς τότε τῶν πᾶσαν ἐκκλησίαν ἔξ Ἑβραίων πιστῶν, ἀπὸ τῷ Ἀποστόλων καὶ εἰς τῶν τότε διαρκεσάντων πολιορκίαν. κατ' ἢν Ἰουδαῖοι Ῥωμαίων ἀνθὶς ἀποσάντες, ἐ μικροῖς πολέμοις ἤλωσαν. διαλελοϊπότων δὲ ὅμ τῆν κατὰ τῶν ἐκ ἀβελμοῦς Ἐπισκόπων, τὸς ἀπὸ τῆ πρώτης νῦν ἀναγκαῖον ἀν εἶη κατὰλέξαι. πρῶτος τοιγαρὲν Ἰακώβος ὁ τοῦ Κυρίου λεγόμενος ἀδελφός ἢν μετ' ὃν δευτέρος Συμεὼν. τρίτος Γῆσος Ζαχαρίας τέταρτος πέμπτος Τωβίας ἕκτος Βενιαμὴν Ἰωάννης ἕβδομος ὀγδοὸς Μαθθίας ἕννατος Φίλιππος δέκατος Σενεκῶς ἑνδεκάτος Γῆσος Λεῦσις δωδέκατος Ἐφρησ τεισκαδέκατος. τεσσαρεσκαδέκατος Ἰωσήφ.

CAPUT V.

Qui jam inde à Servatore nostro usque ad hæc tempora Hierosolymorum Episcopi fuerunt.

EPORUM autem Episcoporum tempora qui Hierosolymis præfuerunt, nusquam reperire potui. Omnes quippe brevi admodum tempore sedisse perhibentur. Illud tantum ex veterum Scriptorum monumentis didici, ad illam usque obsessionem Judæorum quæ imperante Hadriano contigit, quindecim episcopos continua successione illi ecclesiæ præfuisse: quos omnes origine Hebræos fuisse memorant, & fidem Christi sincerè atque ex animo suscepisse. Adeo ut ab illis qui de huiusmodi rebus iudicium ferre poterant, episcopali officio dignissimi censerentur. Quippe tunc temporis universa Hierosolymorum ecclesia conflata erat ex Hebræis fidelibus, qui jam inde ab Apostolorum ætate ad illam usque obsidionem permanserant, quæ Judæi iterum à Romanis deficientes, maximis præliis domiti atque expugnati sunt. Proinde cum episcopi qui ex circumcissione erant, per id temporis defecerint, omnes à primo usque ad ultimum ordine suo recensere necessarium puto. Primus igitur fuit Iacobus, is qui Domini frater vocabatur. Secundus Symeon: tertius Iustus: quartus Zacchæus: quintus Tobias: sextus Benjamin: septimus Joannes: octavus Matthias: nonus Philippus: decimus subrogatus est Seneca, cui successit undecimus Iustus. Post quem Levi duodecimus ordine fuit. Ephres deinde secutus est, post hæc Ioseph.

Omnium postremus fuit Judas ordine quintus decimus. Atqui hi omnino sunt Hierosolymorum Episcopi, qui jam inde ab Apostolis, usque ad Judam & ad illa quae designavimus tempora omnes ex circumcissione fuerunt. Porro annum Imperii sui duodecimum agente Hadriano, cum Xystus episcopatum urbis Romae decem annis obtinisset, septimus ab Apostolis Telephorus in ejus locum successit. Anno deinde & mensibus aliquot interjectis, Eumenes Alexandrinae ecclesiae administrationem sextus ordine suscepit, cum decem per ipse annos undecim praefuisset.

ἐπι πᾶσι πενδεκάεκατος Ἰούδας. τοσούτοι αἱ ἐπι τῆς Ἱερουσαλῶν πόλεως Ἐπίσκοποι ἀπὸ τῶν Ἀποστόλων εἰς τὸν δηλέφρον διαχρόνιοι χρόνοι, οἱ πάντες ἐκ περιτομῆς, καὶ δὲ δωδεκάτην ἔχουσι ἐτῶν τῆς ἡγεμονίας Ἀδριανῆ, Χύσον δεκάετη χρόνον ἀποπέρας αὐτοῦ τῆς Ῥωμαίων Ἐπισκοπῆς, ἔβδομον δὲ τῶν Ἀποστόλων διαδέχεται τὸν Φόρτον. αὐτῶν ἡμετέων καὶ μνησίων διαχρόνιοι, τῆς Ἀλεξανδρινῆς παρεκκλῆσιας Ἰωαννῆς Ἐπιμενῆς ἕκτα κλήρω διαδέχεται, ἔβδομον δὲ Βέτερον ἑνδεκά διαδέχεται.

CAPUT VI.

Postrema Iudeorum expugnatio temporibus Hadriani.

Huc refer Niciph. c. 24. l. 3.

Ceterum cum defectio Judaeorum magis ac magis iterum cresceret, Rufus Legatus Judaeae, auxiliis sibi ab Imperatore submissis, amentiam ac desperationem hominum in occasionem laeviendi vertens, eos acerbissime ultus est, caesa innumerabili hominum multitudine cum conjugibus ac liberis, agroque illorum jure belli in populi Romani ditionem redacto. Erat tunc temporis Judaeorum ductor Barchochebas quidam, quod nomen stellam significat: vir alioqui cruentus & latrocinandi avidus, sed qui nomine suo auditoribus utpote vilissimis mancipiis fucum faciebat, quasi sidus e caelo delapsum esset, ut ipsis arumnarum mole oppressis lucem afferret. Anno demum octavodecimo Imperii Hadriani, cum totius belli vis circa Beththera urbem munitissimam nec procul Hierosolymis distitam exarsisset, & protracta diutius a Romanis obsidione, rebelles fame ac siti oppressi essent, ipseque adeo seditionis auctor debitas penas dedisset, ex eo deinceps tempore universa Judaeorum gens in Regionem circa Hierosolyma sitam pedem inferre prohibita est, lege & constitutione Imperatoris Hadriani: adeo ut ne prospicere quidem e longinquo patrium solum ipsis liceret, ut scribit Aristoteles Pellaeus. In hunc igitur modum cum civitas Judaeorum gente nudata esset, & veteribus incolis penitus vacuefacta, posthac alienigenis eo confluentibus, urbs & colonia civium Romanorum effecta, in ho-

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5'

Ἡ κατὰ Ἀδριανὸν ὕψα τῆς Ἰουδαίων πολιορκία.

Καὶ δὴ τὰ τῆς Ἰουδαίων ἀποστασίας αἰτίαι εἰς μέγα καὶ πολὺ παρελθόντες, Ῥόμῃ ἐπαρχῶν τῆς Ἰουδαίας, στρατιωτικῆς ἀπομαχίας, ὑπὸ βασιλέως πεμφθείσης, τῶν ἀπονοίας αὐτῶν ἀφειδῶς χρωρῶν ἐπιξῆσι, μυριάδας ἀνδρῶν ἀνδρῶν οὐκ ἐπιδοῦν καὶ γυναικῶν διαφθείρων, πολέμου νόμῳ τὰς χώρας αὐτῶν ἔξω ἀνδραποδίζοντες. Ἰσραήλ γὰρ ἡ Ἰουδαία τῶν κατὰ Βαβυλῶνα χωρῶν ὄνομα, ὃ δὴ ἀσέρεα δηλοῖ τὰ κατὰ ἄλλα Φοινίκος καὶ λησιεῖκος πρὸς ἀνὴρ Ἰσραήλ παρεσηγορία οἷα ἐπὶ ἀνδραπόδων, ὡς δὴ ἔβρανα Φωσῆς αὐτοῖς κατὰ λησιεῖκος, κακῶν νοῖς τε ἐπιλάμψαι τερατῶν ἀνδρῶν. ἀκμασάντων ἡ τὸ πολέμου ἔτος ὀκτωκαίδεκάτης ἡγεμονίας Ἀδριανῆ καὶ Βιθθηρα πόλιν, ἡ ἦν ὀχυρωτάτη, τῶν Ἱερουσαλῶν ἐσφραγίσθη πόρρω διεσῶσα. τῆς τε ἔξωθεν πολιορκίας χρόνους χρονοῦς. λιμῶν τε καὶ δίψης τῶν τερατοποιῶν εἰς ἕχαστον ὀλέθρα παρελαθόντων καὶ τῆς ἀπονοίας αὐτοῖς αἰτίαν ἴσταν ἄσπιλος δίκην, τὸ πᾶν ἔθνος ἐξέσκειν καὶ τῆς τὰ Ἱερουσαλῶνα γῆς πάντων Ἰσραήλιν ἐσφραγίσται. νόμος δὲ ἰσχυρῶς ἐδιδάξατο Ἀδριανῆ ἀνὰ μὴ δ' ἐξ ἀπόπτε θεωρεῖν τὸ παλαιῶν ἐσφραγίσται, ἐκκελευσάμενος. Ἀριστῶν δὲ Πελλαῖος ἐστὶν εἰς τὴν πόλιν εἰς ἐρημίαν τῆς Ἰουδαίας ἔθνος, καὶ παλαιῶν φθορῶν τῶν πάλαι οἰκηθέντων ἐλθέσσης, ἐξ ἀλλοφυλῶν τε γῆρας σωνοικισμένης, ἡ μετέπειτα συστάσα Ῥωμαϊκῆ πόλιν ἐπωνυμίαν ἀμενέσασα, εἰς τὴν ἔκρηται.